

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Prima Precatio. Sanctificetur nomen tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

verò ipsam orationem ab eodem nobis traditam, paucis tractabimus, & quàm fieri potest clarissimè. Sunt autem in his septem Articulis siue precationibus, omnes necessitates ordine comprehensæ, quæ nobis subinde contingunt, & vnaquæq; harum ita magna est & vehemens, vt ea per omnem vitam nostram ad orandum impellendi essemus.

PRIMA PRECATIO.

Sanctificetur nomen tuum.

HOc aliquantò obscuriùs dictum est, nec significanter expressum. Lingua enim nobis vernacula ita diceremus: Cœlestis Pater, fac quæso, vt tantum nomen tuum sanctum sit. Quid ergo sibi vult hæc oratio, vt nomen eius sanctum fiat? An non antea sanctum est? Responso. Imò verò nunquam nõ sanctum est in sua essentia: at in vsu nostro sanctum non est. Dei enim nomen nobis datum & inditum est, posteaquàm Christiani facti & baptizati sumus, vt filij Dei vocemur, & Sacramenta habeamus, per quæ illi vni & copulati sumus, ita vt omnia, quæcunq; Dei sunt, vsui nostro seruire debeant. Cæterùm hîc iam nobis magna necessitas incumbit & imponitur, quæ nobis cum primis curæ esse debet, vt nomini diuino suus honor habeatur, vt sanctè ac reuerenter tractetur, veluti thesaurus noster vnicus, quo nobis non maior est aut amplior: vt quæ nos tanquam probi liberi ab hoc Patre precibus contendamus, vt nomen suum, quod alioqui in cœlis per omnia sanctum est, etiam in terris apud nos, in quæ vniuerso orbe, sanctum sit ac maneat.

Porro autem nomen eius, quomodo inter nos sanctificatur, aut sanctum fit? Responso, vt quàm apertissime potero dicam, cum & Doctrina & vita nostra di-

*Septem petitiones orationis
Dominica,*

*Nomen Dei
quomodo
sanctum.*

*Nomen Dei
quomodo
inter nos
sanctificatur.*

uina & Christiana fuerit. Cùm enim hac oratione Deum patrem nostrum compellemus: vique debemus, ut omnibus ita nos geramus, ita nos exhibeamus, quæ admodum probos liberos æquum est, ne illi sumus de decori, sed laudi atque honori.

Nomen Dei quomodo profanetur.

Iam verò eius nomen à nobis aut verbis, aut factis indignè violatum profanatur (quicquid enim in terra agimus, aut verbo aut facto comprehenditur.) Ac primum quidem ad hunc modum, quando sub diuini nominis prætextu id prædicatur, docetur, ac dicitur, quod falsum est atque erroneum, & quo seducuntur homines, ita ut eius nomine comandum ac exornandum mendacium, atque etiam venaliter faciendum. Hoc iam summum dedecus est & contumelia, qua sacratissimum nomen Dei Patris nostri, indignissimis modis contaminatur & afficitur. Deinde quoque quoties inde ac turpiter nomine Dei abutimur, peccando, peccando, maledicendo, incantando, &c. Tertio quoque vita & operibus manifestè malis ac nefarijs, cum illi qui Christiani & populus Dei vocantur, sunt adulescentes, vinolenti, auari, inuidiosi, obrectatores, maledici, &c. iterum gloriosum Dei nomen, nostri gratia, contumeliam ac dedecori exponitur. Sicut enim corporalis pater filius malè moratus ac degener, infamiam est ac turpitudinem, qui & dictis & factis, præcepta paterna transgreditur, nobilitans semet flagitijs, ut eius gratia, ab omnibus contemptus notetur ignominia: ita quoque Deo vergit in contumeliam, si nos, qui iuxta nominis eius appellationem vocati sumus, atque ab eodem origine bona accepimus, aliter docuerimus, locuti fuerimus, vixerimus, atque pios ac cœlestes filios Dei dicet, ad eò, ut ob hoc ipsum malè audire cogatur, nos videri debere non esse filios Dei, sed filios diaboli.

Exemplum filij familias degeneri.

Ita clarè vides, hoc Articulo idem nos orare, quod in Secundo præcepto Deus à nobis exigit, nimirum

... cuius nomine abutimur iurando, detestando, menti-
 tiendo, fallendo, &c. sed vtiliter idem ad Dei honorem
 & gloriam usurpemus. Quicumque enim diuino no-
 mine, alicuius vitij tegendi gratia abutitur: ille hoc
 sanctum nomen profanat, violat, conspurcat, atq; con-
 temnat: non secus atque olim sacra domus propheta-
 rum dicebantur, eade humana conspersa, aut alioqui
 feda aliqua turpitudine in iisdem flagitiose perpetra-
 ta, dehonestata: aut si res sacra contumeliose affice-
 retur, vt quae per se quidem sancta esset, ipso tamen vsu
 profana fieret. Est ergo hic Articulus iam intellectu fa-
 cillis, tantum verbis recte perceptis, vt sanctifica e-
 tantum significet, ac laudare, extollere, honorem ha-
 bere, cum verbis, tum operibus.

Iam vero ipse vide, quam ista precatio omnibus mo-
 dis sit necessaria. Cum enim haud obscure videamus,
 quam mundus refertus sit, propemodum infinitis se-
 ctis & falsis doctoribus, omnibus diuinum nomen su-
 perbiae doctrinae praetextibus: non iniuria nobis
 indefinenter clamandum erat aduersus omnes, ita sce-
 lerate Diuino nomine abutentes, hoc est, aequè ad-
 uersus falsa docentes, & praua superstitiosè credentes,
 cum quicquid Euangelium & sanam doctrinam no-
 stram temere impugnat, vt sunt mitrati Episcopi, Ty-
 ranni, Suermeri, &c. Praeterea p nobismetipsis quoq;
 qui verbum Dei habemus, sed qui non grati sumus, ne-
 que tanti muneris memores, neque perinde, vt verbo
 docemur, viuimus. Haec deuotè, atq; ex animo orans,
 certus esse potes, Deo summè placere tuam oratio-
 nem. Neq; enim quicquam audiet gratius aut aman-
 tius, quam q; eius honor & gloria pra omnibus rebus
 passim vnicè floreat ac vigeat, eius Verbum
 sincerè doceatur, ac charum & pre-
 ciosum aestimetur.

*Prima pe-
 titio orat
 le gloria
 Dei & ve-
 ro cultu, de
 quo secun-
 dum praci-
 pue conso-
 natur.*

*Necesse est
 ante omnia
 peti notiti-
 am, seu a-
 gnitionem
 Dei, & in-
 uocatio-
 nem, &c.*